

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 65.675/3
van 21 maart 2019

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming, wat betreft de aanpassing van de gespreide uitrol voor woonzorgcentra, centra voor kortverblijf en dagverzorgingscentra’

Op 15 maart 2019 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming, wat betreft de aanpassing van de gespreide uitrol voor woonzorgcentra, centra voor kortverblijf en dagverzorgingscentra’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 19 maart 2019. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS, assessor, en Astrid TRUYENS, griffier .

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 21 maart 2019.

*

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd als volgt:

“door de omstandigheid dat:

- het agentschap uiterlijk 22 maart 2019 aan de betrokken voorzieningen moet meedelen welk instapmoment aan hen wordt toegewezen, met als vroegste instapmoment 1 april 2019;

- het voor de betreffende voorzieningen daarbij belangrijk is, met het oog op de liquiditeitspositie, budgettaire garanties te bieden over de inkomsten tijdens de opstartfase van het digitale opname- en facturatieproces vanaf 1 april 2019. Dat het daarbij nodig is om mogelijke risico's op financiële problemen maximaal te beperken;

- het dringend noodzakelijk is om de risico's in te perken van de overschakeling naar het digitaal platform gelet op de signalen die het agentschap hierover recent ontving;

- het noodzakelijk is om de betrokken voorzieningen in golven naar het digitale platform toe te leiden om zo te voorkomen dat mogelijke bugs bij de opstart een hele sector voor financiële problemen stelt;

- het agentschap de voorschotten voor de tweede fase van de gespreide uitrol met de juiste parameters kan berekenen en tijdig in betaling kan stellen;”

2. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

3. Krachtens de artikelen 435 en 521 van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 ‘houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming’ (hierna: VSB-besluit) verloopt, in het kader van de tegemoetkoming voor zorg door de zorgkassen aan de woonzorgcentra, de centra voor kortverblijf en de dagverzorgingscentra, de melding van een opname van een gebruiker en de facturatie door de betrokken voorziening via een digitale applicatie. In de huidige regeling is bij wijze van overgangsregeling (artikelen 661 tot 662/8 van het VSB-besluit) onder meer bepaald dat tot 31 maart 2019 geen enkele melding of facturatie digitaal gebeurt en dat alle betrokken voorzieningen een maandelijks voorschot ontvangen. De voorzieningen moeten in beginsel vanaf 1 april 2019 digitaal aanmelden en factureren, tenzij een afwijking is toegestaan. In dat laatste geval kunnen de betrokken voorzieningen van 1 april tot 30 juni 2019 niet aanmelden of factureren en ontvangen zij voorschotten voor de maanden april, mei en juni (artikelen 662/3 tot 662/8 van het VSB-besluit).

Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe om, gelet op de problemen die in de praktijk zijn gerezen, de regeling voor de instap in het digitale opname- en facturatieproces vanaf 1 april 2019 te wijzigen om de risico's op financiële problemen bij de betrokken voorzieningen beter te beheersen. Daartoe worden verschillende wijzigingen aangebracht in de overgangsregeling vervat in de artikelen 661 tot 662/8 van het VSB-besluit.

Er worden vier tijdstippen bepaald waarop de voorzieningen kunnen instappen in het digitale opname- en facturatieproces (1 april, 1 mei, 1 juni en 1 juli 2019 – met eventueel de mogelijkheid om uitzonderlijk op een later tijdstip in te stappen), en de procedure wordt geregeld op grond waarvan wordt vastgesteld op welk tijdstip de betrokken voorziening kan instappen (ontworpen artikel 662/3 van het VSB-besluit – artikel 5 van het ontwerp).

Zolang de voorzieningen nog niet zijn ingestapt, geldt een voorschotregeling, die langer in de tijd is uitgesmeerd en waarbij het voorschotbedrag wordt verhoogd in vergelijking met de huidige regeling (ontworpen artikel 662/6 van het VSB-besluit – artikel 7 van het ontwerp).

Ten slotte bevat het ontwerp verscheidene technische correcties aan andere bepalingen om deze in overeenstemming te brengen met de zo-even geschetste regeling.

RECHTSGROND

4. Het ontworpen besluit vindt rechtsgrond in de bepalingen die worden vermeld in het eerste lid van de aanhef.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 5

5. Aangezien het de bedoeling is dat alle voorzieningen uiteindelijk overgaan tot de digitale aanmelding van gebruikers (zie ook het ontworpen artikel 661, eerste lid, van het VSB-besluit – artikel 1 van het ontwerp), moet in het ontworpen artikel 662/3, § 1, van het VSB besluit (artikel 5 van het ontwerp) het woord “kunnen” worden weggelaten.

6.1. Het ontworpen artikel 662/3, § 2, regelt op welke wijze voor elke voorziening een bepaald instapmoment wordt vastgelegd. Die regeling komt er in wezen op neer dat het instapmoment wordt bepaald in onderling overleg tussen de koepelorganisaties en de softwareleveranciers die in dit verband over een zeer ruime beoordelingsbevoegdheid beschikken, aangezien ter zake geen criteria worden geformuleerd. In de nota aan de Vlaamse Regering wordt daarover het volgende uiteengezet:

“De koepelorganisaties en softwareleveranciers zijn hier uitstekend geplaatst om dit overzicht te bepalen. Ze hebben de vinger aan pols inzake de stand van zaken van de implementatie van de software of hardware en het voldoen aan de randvoorwaarden (bv. inzake informatieveiligheid) in de individuele voorzieningen om een gefundeerde verdeling te kunnen opmaken. Ze kunnen hierbij in dialoog gaan met respectievelijk hun leden en klanten.”

De gemachtigde verklaarde dat het weliswaar de bedoeling is dat het agentschap dit proces faciliteert, maar dat het niet de bedoeling is dat het agentschap wijzigingen kan aanbrengen in de gezamenlijke beslissing van de koepelorganisaties en de softwareleveranciers.

6.2. Een delegatie van individuele beslissingsbevoegdheid aan ambtenaren wordt volgens vaste adviespraktijk enkel aanvaard, mits de grenzen van deze bevoegdheidsopdracht duidelijk worden aangegeven, bij voorkeur door te bepalen in welke omstandigheden van de opgedragen bevoegdheid gebruik mag worden gemaakt, door de nodige criteria vast te leggen waardoor de ambtenaar zich bij het uitoefenen van de gedelegeerde bevoegdheid zal moeten laten leiden, en door de doeleinden te bepalen waarvoor die bevoegdheid mag worden gebruikt. Eventueel kan ook, ter vrijwaring van het beginsel van de eenheid van de uitvoerende macht en van de regel dat de ministers politieke verantwoording verschuldigd zijn aan het parlement, aan de minister de mogelijkheid geboden worden om de handelingen van de door hem aangewezen ambtenaar te herzien.

In het geval van delegatie van individuele beslissingsbevoegdheid aan particuliere instanties, zoals hier het geval is, gelden deze beginselen des te meer, al was het maar omdat de juridische aanvechtbaarheid van de betrokken beslissingen in het gedrang kan komen. Om die reden moet op zijn minst worden voorzien in een beoordeling van de betrokken beslissingen door het agentschap, die zich de beslissing formeel moet toe-eigenen of ze moet hervormen. Bovendien is het raadzaam om criteria te bepalen waarmee de koepelorganisaties en de softwareleveranciers rekening moeten houden bij hun beslissing.

7. Het begrip “koepelorganisaties” wordt in het ontworpen artikel 662/3, § 2, omschreven met een verwijzing naar artikel 1, 2°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 november 2017 ‘tot toekenning van een subsidie aan woonzorgcentra, bepaalde dagverzorgingscentra en koepelorganisaties voor de ondersteuning en implementatie van de informatiseringstrajecten in de residentiële ouderenzorg’, dat evenwel niet in het Belgisch Staatsblad werd bekendgemaakt. Omwille van de rechtszekerheid moeten de drie in de laatstgenoemde bepaling vermelde koepelorganisaties dan ook in de ontworpen bepaling zelf worden weergegeven.

8. In het ontworpen artikel 662/3, § 3, schrijve men “paragraaf 1 en 2” in plaats van “paragraaf 2 en 3”.

9. In het ontworpen artikel 662/3, § 3, wordt melding gemaakt van het eerste instapmoment “dat het agentschap heeft bepaald conform paragraaf 1”. Deze vermelding is slechts correct in zoverre gevolg wordt gegeven aan opmerking 6. Eventueel kan worden geschreven “zoals bepaald overeenkomstig paragraaf 1”.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS

Jo BAERT